

Arrest

nr. 149 508 van 10 juli 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Amerikaanse nationaliteit te zijn, op 21 januari 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 22 december 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) en tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13sexies), beide aan de verzoekster ter kennis gegeven op 22 december 2014.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 26 januari 2015 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesememorie.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juni 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat S. PELGRIMS DE BIGARD verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 11 december 2014 wordt de verzoekster, die verklaart van Amerikaanse nationaliteit te zijn, tegengehouden aan de grens, komende van Tel Aviv. Op dezelfde dag wordt ten aanzien van haar een beslissing tot terugdrijving (bijlage 11) en een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats genomen.

1.2. Op 22 december 2014 ontvangt de verzoekster een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Dit is de eerste bestreden beslissing die op dezelfde dag aan de verzoekster ter kennis wordt gegeven. Deze beslissing luidt als volgt:

“(…)

Bevel om het grondgebied te verlaten

(…) mevrouw

(…)

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VÉRLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

■ 2°

X de vreemdeling vrijgesteld van de visumplicht die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 20 Uitvoeringsovereenkomst van Schengen of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;

Artikel 74/14:

■ artikel 74/14 §3,1°: er bestaat een risico op onderduiken

>3 maanden: Betrokkene verblijft reeds sedert (periode van 25.06.2014 tot 28.08.2014, van 11.09.2014 tot 01.10.2014 en 07.10.2014 tot 30.11.2014 met een totale verblijfsduur van 141 dagen) in het Rijk/op het grondgebied van de Schengenstaten.

Risico op onderduiken: Betrokkene heeft geen officiële verblijfplaats in België.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene zal worden teruggeleid naar de grens in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling en volgende feiten:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, om de volgende reden :

Is niet vrijwillig vertrokken voor het vervallen van haar toestemming.

Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan haar onwettige verblijfsituatie, zodat een gedwongen terugkeer noodzakelijk is.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING:

De beslissing tot vasthouding wordt genomen in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden :

Opsluiting:

Gezien betrokkene verblijft in België zonder gekend adres - een aanduiding van een verplichte verblijfplaats niet kan uitgevoerd worden - is het derhalve noodzakelijk haar op te sluiten ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Gezien de persoonlijkheid van betrokkene en de toestand van haar dossier,

men dient dus te besluiten dat zij de administratieve beslissing die genomen wordt te haren laste niet zal opvolgen.

Hieruit blijkt dat een opsluiting ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken zich opdringt.

(...)"

1.3. Op 22 december 2014 wordt de verzoekster tevens een inreisverbod (bijlage 13sexies) voor vier jaar opgelegd. Dit is de tweede bestreden beslissing die op dezelfde dag aan de verzoekster ter kennis wordt gegeven. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd:

"(...)

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

■ *artikel 74/11, §1, tweede lid, gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van vier jaar omdat:*

■ *1° de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden;*

Op basis van de Schengenstempels (IN: 25.06.2014 - 11.09.2014 - 07.10.2014 / UIT: 28.08.2014 - 01.10.2014 - 30.11.2014) in het paspoort van betrokkene staat vast dat zij op het moment van onderschepping haar visumvrije verblijfsperiode van 90 dagen op 180 dagen ruimschoots overschreden heeft. Heden bevindt zij zich zonder paspoort in illegaal verblijf op het Schengengrondgebied en is zij niet in het bezit van een verblijfstitel of machtiging tot verblijf hetwelk een verblijf langer dan 90 dagen op een periode van 180 dagen toelaat. Betrokkene beschikt noch over een verblijfstitel noch officieel adres noch machtiging tot verblijf. Betrokkene is op 11.12.2014 toegekomen op de luchthaven Brussel-Nationaal en maakt onderwerp uit van een beslissing tot teruggedrijving aangezien zij niet aan de binnenkomstvoorwaarden omschreven in artikel 5 van de Schengengrenscore voldeed. Wegens de gedragingen van betrokkene werd zij overgebracht naar het ziekenhuis alwaar zij zich bijna onmiddellijk liet ontslagen en zij zich op frauduleuze wijze, zonder identiteitsdocumenten toegang tot het grondgebied verschafte en zich dusdanig onttrok aan de genomen grensbeslissing.

(...)"

1.4. Op 22 december 2014 is de verzoekster zonder verzet vertrokken naar Newark.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De eerste bestreden beslissing, met name de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies), houdt een maatregel van vrijheidsberoving in zoals bedoeld in artikel 71, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Deze bepaling luidt als volgt:

"De vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van de artikelen (...) 7, (...) kan tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen."

Voor zover de verzoekster zich met haar beroep zou richten tegen de beslissing tot vasthouding, dient ambtshalve te worden opgemerkt dat op grond van voormeld artikel 71, eerste lid, van de Vreemdelingenwet enkel een beroep bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van haar verblijfplaats openstaat. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is dienaangaande onbevoegd bij gebrek aan rechtsmacht.

Het beroep is niet ontvankelijk in zoverre het gericht is tegen de beslissing tot vasthouding.

2.2.1. Met betrekking tot de eerste bestreden beslissing werpt de verwerende partij in haar nota met opmerkingen een exceptie van niet-ontvankelijkheid op wegens gebrek aan belang, nu de verzoekster op 22 december 2014 het grondgebied heeft verlaten, zodat het bestreden bevel volledig uitvoering heeft verkregen en uit het rechtsverkeer is verdwenen.

Tevens ontwaart de verwerende partij in hoofde van de verzoekster een gebrek aan het rechtens vereiste belang omdat de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris bij het nemen van de eerste bestreden beslissing, die gestoeld is op artikel 7, eerste lid, 2°, van de Vreemdelingenwet, niet beschikt

over een discretionaire bevoegdheid en een eventuele vernietiging van deze beslissing de verzoekster bijgevolg geen enkel nut kan opleveren.

2.2.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet *inuncto* artikel 39/2, § 2, van de Vreemdelingenwet kan een vreemdeling bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een annulatieberoep instellen wanneer hij doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl. St. Kamer 2005-06, nr. 51 2479/001, p. 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig zijn (*cf. RvS 25 maart 2013, nr. 222.969*).

Wanneer een verzoeker zijn belang bij het door hem ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet hij een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn proces tonen. Wanneer zijn belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet hij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van zijn belang aantonen (*RvS 18 december 2012, nr. 222.810*).

Te dezen blijkt uit het verslag van vertrek dat de verzoekster op 22 december 2014 zonder verzet is vertrokken naar Newark. Ter terechtzitting gevraagd naar het actueel belang van de verzoekster bij beroep tegen de beslissing van de gemachtigde van 22 december 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (*bijlage 13septies*), stelt haar raadvrouw zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad. Nu uit de repatriëring van de verzoekster volgt dat de eerste bestreden beslissing volledige uitvoering heeft verkregen en hierdoor uit het rechtsverkeer is verdwenen, wordt niet ingezien in welk opzicht de eventuele vernietiging van het in het kader van voorliggend beroep bestreden bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering de verzoekster nog tot voordeel kan strekken. Bijgevolg toont de verzoekster niet aan dat zij thans het wettelijk vereiste actueel belang bij de vernietiging van de eerste bestreden beslissing heeft.

2.2.3. Het beroep tot nietigverklaring is bijgevolg onontvankelijk in zoverre het gericht is tegen de eerste bestreden beslissing, met name de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 22 december 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (*bijlage 13septies*).

2.2.4. Om deze reden dient niet te worden ingegaan op de door de verwerende partij opgeworpen exceptie inzake de gebonden bevoegdheid.

3. Onderzoek van het beroep

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de Vreemdelingenwet doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3.1.1. In een eerste middel van haar synthesememorie voert de verzoekster een schending aan van de artikelen 42 en 44*bis* van de wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

3.1.2. Het eerste middel is gericht tegen de eerste bestreden beslissing, waarover in punt 2.2.3. van dit arrest reeds werd geconcludeerd dat het beroep er tegen onontvankelijk is.

3.2.1.1. In een eerste onderdeel van het tweede middel van haar synthesememorie, voert de verzoekster een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de artikelen 7, tweede en derde lid, en 74/14, § 3, van de Vreemdelingenwet.

3.2.1.2. Dit onderdeel is gericht tegen de eerste bestreden beslissing, waarover in punt 2.2.3. van dit arrest reeds werd geconcludeerd dat het beroep er tegen onontvankelijk is.

3.2.2.1. In een tweede onderdeel van het tweede middel van haar synthesesmemorie, voert de verzoekster een schending aan van artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Dit middelonderdeel is als volgt onderbouwd:

“EN CE QUE la partie adverse fait valoir que :

Article 74/11, §1, deuxième alinéa

L'intéressée a usé de fraude ou utilisé d'autres moyens illégaux aux fins d'être autorisée à résider ou à maintenir le droit de résider.

Sur base des cachets « Schengen » apposés sur le passeport de l'intéressé, il ressort qu'au moment de son interpellation, l'intéressée avait largement dépassé sa période de résidence autorisée de 90 jours par période de 180 jours.

Actuellement, elle se trouve sans passeport en séjour illégal dans l'espace Schengen sans être en possession d'un titre de séjour ou d'une autorisation qui lui permettrait de résider plus de 90 jours sur une période de 180 jours.

L'intéressé ne dispose ni d'un titre de séjour ni d'une adresse officielle ni d'une autorisation à résider.

L'intéressée est arrivée le 11.12.2014 à l'Aéroport National et fait l'objet d'une décision de refoulement vue qu'elle ne remplit pas les conditions décrites à l'article 5 du Code des frontières de Schengen.

Au vu du comportement de l'intéressée, celle-ci a été transférée à l'hôpital où elle s'est fait « libérée » presque aussitôt et d'où elle s'est de manière frauduleuse, sans document d'identité, octroyé l'accès au territoire.

Elle s'est dès lors soustraite à la décision prise à la frontière.

ALORS QUE

L'article 74/11 §1er précise que « la durée de l'interdiction d'entrée est fixée en tenant compte de toutes les circonstances propres à chaque cas. »

« ..le délai maximum de trois ans est porté à un maximum de 5 ans lorsque le ressortissant d'un pays tiers a recouru à la fraude ou à d'autres moyens illégaux afin d'être admis au séjour ou de maintenir son droit au séjour»

Dans sa requête introductive d'instance, la requérante fait valoir que la partie adverse reste en défaut de préciser les moyens illégaux dont elle aurait usés.

Dans sa note d'observations, la partie adverse conteste l'intention claire de la requérante de regagner son pays d'origine, les USA, et ce de manière volontaire.

La partie adverse, pour tenter de donner quelque crédibilité à ses assertions, évoque des prétextes d'ordre médical, une soustraction illégale à la décision de refoulement et le fait d'être restée plusieurs jours sur le territoire belge, malgré un refus exprès qui lui aurait été signifié.

La partie adverse aurait pris la décision d'un ordre de quitter le territoire avec maintien en détention à la frontière et interdiction d'entrée sur le territoire dans les limites des pouvoirs qui lui sont donnés et après avoir apprécié judicieusement les éléments concrets de la situation.

Il ressort de ce qui précède que la partie adverse – dans sa note d'observations – donne des événements une appréciation erronée qui en déforme l'analyse et prête à la requérante des intentions qui sont totalement démenties en fait.

Pour appel, dans sa requête introductive, la requérante exposait que le fait d'avoir dépassé les termes accordés par le visa SCHENGEN ne peut être considéré comme une fraude, la requérante se trouvant dans un état de détresse profond, consécutif au syndrome dont elle est atteinte et que prouvent les certificats médicaux joints à la requête ?

Qu'elle s'est manifestement méprise sur la portée du visa.

Que son médecin traitant aux USA - pièce 16 - explicite la confusion des dates et des durées,

Constatant l'état de santé de la requérante, les autorités portuaires ont décidé de leur propre autorité de faire appel à un médecin et de placer la requérante sous contrôle médical.

La requérante a été placée sous contrôle médical : elle a été examinée à la demande même des autorités portuaires au moment de son arrivée.

Après ce premier examen médical, il a été décidé - avec l'accord des autorités de la Police Fédérale des Frontières - de conduire la requérante dans un centre hospitalier en vue d'une évaluation psychiatrique.

La requérante a été immédiatement conduite dans un centre hospitalier, où elle a été examinée et mise sous certificat médical.

C'est dès lors à tort - sans tenir compte ni de la situation de santé de la requérante, de l'aggravation des ses troubles psychiatriques, et sans contester les certificats médicaux – que la partie adverse accuse la requérante de s'être manière frauduleuse maintenue sur le territoire.

C'est après constatations du médecin appelé par les autorités et pour assurer un contrôle médical que la requérante a quitté la zone aéroportuaire et conduite dans un centre hospitalier.

Elle y a été examinée et mise sous certificat médical ;

Qu'en décidant, au vu de l'état de santé de la requérante et suite à l'avis médical demandé par les autorités portuaires, d'assurer le suivi du contrôle médical dans un centre hospitalier, où elle a été conduite, la requérante n'a fait que de se soumettre à un traitement rendu nécessaire par la crise grave provoquée lors de son interpellation par les autorités portuaires.

Il est dès lors totalement erroné d'affirmer qu'elle se serait soustraire de manière illégale à une décision de refoulement.

C'est dès lors à tort - et sans contester les certificats médicaux - que la partie adverse accuse la requérante de s'être manière frauduleuse maintenue sur le territoire.

Qu'en décidant de soumettre la requérante à un contrôle médical, il appartient au médecin de juger, conformément à sa déontologie et dans le souci d'assurer au mieux la santé de celle qui lui est confiée, , la partie adverse ne peut faire obstacle ou mettre un terme aux soins prodigués en vue d'assurer la bonne santé psychique de la requérante et assurer un retour dans le pays d'origine qui n'aurait pas été possible sans ces soins médicaux.

Que les motifs invoqués à l'appui de l'interdiction de retour pendant 4 ans ne sont pas fondés.

Il ne peut davantage être contesté que la requérante a démontré sa volonté de ne pas rester sur le territoire par la possession d'un billet et d'une réservation pour son retour – préalablement acquis avant son entrée sur le territoire.

Contrairement à ce qu'avance la partie adverse - la requérante disposait et dispose d'un passeport mais qui lui a été confisqué par les autorités portuaires à son arrivée sur le territoire le 11.12.2014 et restitué par les autorités au moment de son départ.

La requérante n'avait aucune raison de vouloir rester en Belgique alors qu'elle manifestait concrètement sa volonté de regagner son pays où elle devait se rendre en vue de poursuivre ses travaux académiques et de recherches.

Les soins médicaux qui lui ont été prodigués ont permis de retrouver la santé psychologique et mentale nécessaire pour assurer un retour dans de bonnes conditions dans son pays où elle devait se rendre pour poursuivre son cursus universitaire et ses recherches académiques.

Elle poursuit son traitement aux USA.

La partie adverse est en défaut de motiver en fait et en droit sa décision.

A défaut de prouver la fraude dans le chef de la requérante, d'une part, de tenir compte des aux circonstances propres à la cause, la partie adverse n'a pas valablement motivé sa décision en fait en droit, et violé les dispositions visées au moyen, et dès lors n'a pu prendre répondre aux exigences des articles 2 et 3 de la loi du 29 juillet 1991 précitée sur la motivation en fait et en droit des actes administratifs.

Que les violations invoquées sont établies.

Il y a lieu à annulation.”

3.2.2.2. De verwerende partij antwoordde met betrekking tot het tweede onderdeel van het tweede middel – door haar ‘derde middel’ genoemd – het volgende in haar nota met opmerkingen:

“In een derde middel beroept verzoekende partij zich op een schending van artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet, doordat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging in gebreke zou blijven aan te tonen welke onwettige middelen zouden gebruikt zijn.

De bestreden beslissing maakt uitdrukkelijk melding van de volgende elementen:

“Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

• artikel 74/11, §1, tweede lid, gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van vier jaar omdat:

•1° de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden;

Op basis van de Schengenstempels (IN: 25.06.2014 — 11.09.2014 — 07.10.2014 / UIT: 28.08.2014 — 01.10.2014 — 30.11.2014) in het paspoort van betrokkene staat vast dat zij op het moment van onderschepping haar visumvrije verblijfsperiode van 90 dagen op 180 dagen ruimschoots overschreden heeft. Heden bevindt zij zich zonder paspoort in illegaal verblijf op het Schengengrondgebied en is zij niet in het bezit van een verblijfstitel of machtiging tot verblijf hetwelk een verblijf langer dan 90 dagen op een periode van 180 dagen toelaat. Betrokkene beschikt noch over een verblijfstitel noch officieel adres noch machtiging tot verblijf. Betrokkene is op 11.12.2014 toegekomen op de luchthaven Brussel-Nationaal en maakt onderwerp uit van een beslissing tot teruggrijving aangezien zij niet aan de binnenkomstvoorwaarden omschreven in artikel 5 van de Schengengrenscodes voldeed. Wegens de gedragingen van betrokkene werd zij overgebracht naar het ziekenhuis alwaar zij zich bijna onmiddellijk liet ontslagen en zij zich op frauduleuze wijze, zonder identiteitsdocumenten toegang tot het grondgebied verschafte en zich dusdanig onttrok aan de genomen grensbeslissing.”

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt afdoende om welke redenen de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging op 22.12.2014 heeft besloten tot een inreisverbod (bijlage 13sexies). De verzoekende partij kan niet dienstig voorhouden dat uit de bestreden beslissing niet zou blijken welke onwettige middelen door haar zouden zijn aangewend.

Artikel 74/11, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen :

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

De maximale termijn van drie jaar bedoeld in het tweede lid wordt op maximum vijf jaar gebracht indien :

1° de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden;”

Verweerder laat gelden dat -zoals in de bestreden beslissing ook uitdrukkelijk wordt gemotiveerd- uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij zich op het ogenblik dat zij de beslissing tot teruggrijving betekend kreeg liet overbrengen naar een ziekenhuis, alwaar zij zich na aankomst quasi onmiddellijk liet ontslaan en zich vervolgens -wars van de haar betekende teruggrijving- zonder identiteitsdocumenten gedurende verscheidene dagen toegang tot het grondgebied verschafte.

Gelet op voormeld feitenverloop is het niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging om te oordelen dat de verzoekende partij fraude heeft gepleegd of minstens onwettige middelen heeft gebruikt, ten einde de toegang tot het grondgebied te forceren.

Het loutere feit dat de verzoekende partij -nadat haar een bevel om het grondgebied te verlaten, met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) en een inreisverbod (bijlage 13sexies) werd betekend- het grondgebied van het Rijk verlaten heeft op 22.12.2014, doet an sich geen afbreuk aan de vaststelling dat zij zich op listige wijze gedurende een tiental dagen toegang verschaftte tot het grondgebied

Verweerder benadrukt dat de verzoekende partij behoorde te weten dat zij zich -na zich te hebben aangeboden op de spoeddienst van het Park Leopold ziekenhuis- niet zonder meer op het Belgische grondgebied mocht begeven, gelet op het feit dat haar op 11.12.2014 reeds een terugdrijving werd betekend.

Voormelde beslissing houdende de terugdrijving stipuleert uitdrukkelijk als volgt:

“op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.”

De verzoekende partij slaagt er niet in afbreuk te doen aan de motivering van de bestreden beslissing, door voor te houden dat zij duidelijk de intentie had om het grondgebied vrijwillig te verlaten. Uit de stukken van het dossier blijkt afdoende dat de verzoekende partij zich onder het voorwendsel van medische redenen op illegale wijze aan de beslissing tot terugdrijving onttrokken heeft en aldus verscheidene dagen op het Belgisch grondgebied bleef, ondanks de uitdrukkelijk weigering die haar dienaangaande betekend was.

De verweerder merkt op dat de gemachtigde van de Staatssecretaris geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat een bevel om het grondgebied te verlaten, met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) en een inreisverbod (bijlage 13sexies) aan de verzoekende partij diende betekend te worden.

De gemachtigde van de Staatssecretaris handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die de concrete situatie van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels.

Het derde middel kan evenmin worden aangenomen.”

3.2.2.3.1. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de tweede bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 74/11, § 1, tweede (bedoeld wordt: derde) lid, 1°, van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat de verzoekster “fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden”, nu zij op 11 december 2014 is “toegekomen op de luchthaven Brussel-Nationaal” en het “onderwerp uit(maakt) van een beslissing tot terugdrijving”, doch wegens haar “gedragingen (...) werd (...) overgebracht naar het ziekenhuis alwaar zij zich bijna onmiddellijk liet ontslagen en zij zich op frauduleuze wijze, zonder identiteitsdocumenten toegang tot het grondgebied verschaftte en zich dusdanig onttrok aan de genomen grensbeslissing”. De verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de tweede bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht. Uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat de verzoekster de motieven van de tweede bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt.

3.2.2.3.2. De verzoekster voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van het door de verzoekster geschonden geachte artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 74/11, § 1, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen:

(...)

De maximale termijn van drie jaar bedoeld in het tweede lid wordt op maximum vijf jaar gebracht indien:

1° de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden.

(...)”

Te dezen wordt de verzoekster een inreisverbod van vier jaar opgelegd omdat zij *“fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden”*, nu zij op 11 december 2014 is *“toegekomen op de luchthaven Brussel-Nationaal”* en het *“onderwerp uit(maakt) van een beslissing tot teruggedrijving”*, doch wegens haar *“gedragingen (...) werd (...) overgebracht naar het ziekenhuis alwaar zij zich bijna onmiddellijk liet ontslagen en zij zich op frauduleuze wijze, zonder identiteitsdocumenten toegang tot het grondgebied verschaftte en zich dusdanig onttrok aan de genomen grensbeslissing”*.

Fraude impliceert dat de verzoekster wetens en willens de verwerende partij heeft trachten te misleiden teneinde te worden toegelaten tot een verblijf op het grondgebied. Uit de motieven van het bestreden inreisverbod blijkt enkel dat de verzoekster wegens haar *“gedragingen”* werd overgebracht naar het ziekenhuis, dat zij aldaar onmiddellijk werd ontslagen en dat zij zich als dusdanig onttrok aan de beslissing tot teruggedrijving. Uit de motieven blijkt niet welke deze *“gedragingen”* zijn, laat staan dat deze wetens en willens gesteld zouden zijn met het oog op (de toelating tot) een verblijf op het grondgebied.

Uit het verslag van de federale politie, Veiligheidsdetachement, Nationale Luchthaven, afdeling grenscontrole te Zaventem van 11 december 2014, dat zich in het administratief dossier bevindt, blijkt dat de verzoekster bij de grenscontrole *“nogal hysterisch (reageert) op het feit dat ze opgehouden wordt”*, dat ze meedeelt *“dat zij in een diepe depressie zit en (...) onophoudelijk (begint) te huilen”*, dat de dokter van de dienst MEDA na haar te hebben onderzocht meedeelt *“dat het beter is betrokkene over te brengen naar het ziekenhuis, gezien haar psychische toestand”* en dat haar vriend haar vergezelt naar het ziekenhuis Park Leopold te Etterbeek, waar zij zal worden opgenomen.

Na een heropening van het dossier op 16 december 2014 wordt hieraan toegevoegd dat het ziekenhuis Park Leopold meedeelt dat de verzoekster zich op 16 december 2014 heeft aangeboden op de afdeling spoed en dat zij niet vergezeld was. Hieruit wordt in het verslag geconcludeerd dat de verzoekster *“niet (werd) opgenomen in het ziekenhuis en (...) zich momenteel illegaal op het Schengen grondgebied (bevindt) al dan niet via een lijst (psychische problemen, ...)”*. Uit een door de verzoekster bij haar verzoekschrift bijgevoegde verklaring van arbeidsonderbreking (zie stukkenbundel verzoekster, stuk 14), blijkt evenwel dat zij op 12 december 2014 door dokter Rahimi Mansoor van het ziekenhuis Park Leopold persoonlijk werd ondervraagd en onderzocht en dat zij wegens ziekte onbekwaam werd bevonden om arbeid te verrichten van 12 december 2014 tot en met 22 december 2014. Zo de gemachtigde in de tweede bestreden beslissing met het begrip *“gedragingen”* het veinzen van psychologische problemen in de luchthaven zou insinueren, dan maakt de verzoekster via deze verklaring van arbeidsonderbreking aannemelijk dat de gemachtigde bij de beoordeling van de aanvraag niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, minstens dat hij de feitelijke gegevens niet correct heeft beoordeeld. Zo de gemachtigde met het begrip *“gedragingen”* van de verzoekster het hebben van psychologische problemen of een ziekte bedoelde, dan komt het de Raad kennelijk onredelijk over dat

dit zou worden beschouwd als het plegen van fraude teneinde toegelaten te worden tot het verblijf in de zin van artikel 74/11, § 1, derde lid, 1°, van de Vreemdelingenwet.

De loutere omstandigheid dat de verzoekster zich na haar aankomst in het ziekenhuis onmiddellijk liet ontslaan, toont, gelet op deze verklaring van arbeidsonderbreking, niet aan dat zij wetens en willens gedragingen zou hebben gesteld om te worden toegelaten tot een verblijf in het Rijk en zich derhalve *“op frauduleuze, zonder identiteitsdocumenten toegang tot het grondgebied verschaft en zich dusdanig onttrok aan de grensbeslissing”*.

De verzoekster maakt dan ook aannemelijk dat de verwerende partij haar er ten onrechte, zonder rekening te hebben gehouden met haar gezondheidstoestand, van beschuldigt op frauduleuze wijze op het grondgebied te hebben verbleven.

De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet, kan worden aangenomen.

Het tweede onderdeel van het tweede middel is in die mate gegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 175 euro dient te worden terugbetaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 22 december 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) wordt verworpen.

Artikel 2

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 22 december 2014 tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13sexies) wordt vernietigd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juli tweeduizend vijftien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN